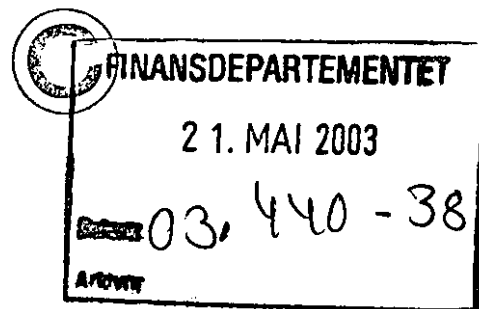

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep.
0030 OSLO

Deres ref.

Vår sak

03/00379-009 005383/03
620.0

JES

Oslo, 19.05.2003

UTREDNING FRA STATSBUDDSJETTUTVALGET - HVA KOSTER DET? – BEDRE BUDSJETTERING OG REGNSKAPSFØRING I STATEN

Landsorganisasjonen i Norge har mottatt departementets brev av 3. februar 2003 angående ovennevnte.

LO viser til at utvalget tar opp krevende prinsippsspørsmål med betydelig rekkevidde, og som har konsekvenser både for den makroøkonomiske styringen, for effektiv bruk av statlige midler og for styringsmodellene i statlig sektor. LO savner imidlertid svar på det åpenbare behov som ligger i å gi det statlige eierskapet en bedre behandling også budsjettmessig.

LO mener det er særdeles viktig at det beslutningsgrunnlaget statsbudsjettet og statsregnskapet utgjør, er best mulig. Det er klart problemer og ulemper med dagens ordninger for budsjettering og regnskapsføring i staten, og vi støtter den gjennomgangen som er satt i gang i og med statsbudsjettutvalget. Samtidig bør det legges vekt på at hovedinnretningen av ordningene har vist seg levedyktige i mange år, og at det løpende er gjennomført endringer i praktiseringen for å bøte på uheldige sider. Eventuelle større reformer på dette kompliserte området for å bøte på dagens problemer vil utvilsomt skape nye, til dels uforutsette, utfordringer.

Budsjetterings- og regnskapssystemene må utformes slik at de gir grunnlag for tilstrekkelig politisk styring. I seg selv synes utvalgets forslag ikke å svekke dette grunnlaget, siden formen på Stortingets bevilgningsvedtak skal videreføres, informasjon i hht. dagens kontantprinsipp fortsatt skal gis, og det ikke legges opp til en generell overgang til flerårig budsjettering.

LO ser videre at mer informasjon i tråd med regnskapsprinsippet (periodiseringsprinsippet), slik utvalget foreslår, kan gi grunnlag for bedre politiske beslutninger. Samtidig ser vi en fare for at mer informasjon i statsbudsjettet kan gjøre det mer krevende å se sammenhengen mellom budsjettallene og ulike budsjettindikatorer for makroøkonomiske styring.

Vi er bekymret for de kostnadene som vil påløpe hvis utvalgets forslag skulle gjennomføres fullt ut. Som utvalget selv sier (s. 99), har det ikke foretatt en fullstendig vurdering av de økonomiske og administrative konsekvensene av forslaget. Vi har merket oss at det svenske Ekonomistyringsverket oppfatter kostnadene ved å gå over til regnskapsprinsippet som "relativt store". Videre merker vi oss at utvalget setter som krav til sitt forslag om flerårige budsjetter på særskilte områder at man etablerer "flerårige, helhetlige budsjettframskrivninger på detaljert nivå", noe vi antar er krevende både prosessmessig og rent kostnadmessig (går ut over andre arbeidsoppgaver i departementene).

Alt i alt er LO enig i at de spørsmålene utvalget reiser, nå vurderes seriøst, men vi er likevel i tvil om fordelene ved store reformer forsvare de kostnadene som vil påløpe. Disse kostnadene bør det derfor ses nærmere på. Vi vil i denne omgang ikke reise innvendinger mot at det arbeides videre med innføring av flerårige budsjetter på enkelte nærmere utvalgte prosjekter, virksomheter eller områder. Det bør imidlertid vurderes nærmere om det er nødvendig for dette arbeidet at det innføres flerårige, helhetlige budsjettframskrivninger på detaljert nivå, dels i lys av kostnadene som vil påløpe, og dels siden det kan bli vanskelig å få tilstrekkelig politisk grunnlag for slike detaljerte framskrivninger.

LO mener videre at rapporten ikke gir beslutningsgrunnlag for å innføre regnskapsprinsippet på generelt grunnlag i statlig sektor. Et slikt stort og langsiktig regnskapsprosjekt vil ta ressurser og fokus fra andre prioriterte oppgaver. Dessuten har statlige virksomheter ofte en nytte eller avkastning som er vanskelig målbar, slik at heller ikke regnskapsprinsippet gjennomgående vil være tilstrekkelig for å vurdere produksjonsresultater i forhold til kostnader.

I stedet bør man å gå mer gradvis fram når det gjelder å innføre et tillempet regnskapsprinsipp i statlig sektor, både i lys av de kostnadene som vil påløpe, men også fordi vi ser for oss at det kan dras god nytte av erfaringer nasjonalt og internasjonalt.

Uansett bør det imidlertid arbeides videre med mindre grep innenfor dagens system som etter en konkret vurdering kan gi enkeltvirksomheter større fleksibilitet i bruken av midler.

Vi er enige i at det ikke i denne sammenheng tas stilling til budsjettering og regnskapsføring for Folketrygdens forpliktelser.

Med vennlig hilsen
LANDSORGANISASJONEN I NORGE

Trine Lise Sundnes

Jan-Erik Støstad